

Sygn. akt IX Ca 217/14

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 1 lipca 2014 r.

Sąd Okręgowy w Olsztynie IX Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Bożena Charukiewicz (spr.)
Sędziowie:	SO Mirosław Wieczorkiewicz SO Agnieszka Żegarska
Protokolant:	sekr. sądowy Ewelina Gryń

po rozpoznaniu w dniu 1 lipca 2014 r. w Olsztynie na rozprawie

sprawy z powództwa P. M.

przeciwko „BTA Insurance (...) z siedzibą w R.

o zapłatę

na skutek apelacji powoda od wyroku Sądu Rejonowego w Olsztynie

z dnia 11 lutego 2014 r., sygn. akt I C 439/13,

I. oddala apelację,

II. zasądza od powoda na rzecz pozwanego kwotę 60 zł (sześćdziesiąt złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu za instancję odwoławczą.

Sygn. akt IX Ca 217/14

UZASADNIENIE

Powód P. M. wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 788,60zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 lutego 2013r. do dnia zapłaty oraz kosztami procesu. W uzasadnieniu wskazał, że dochodzona kwota stanowi odszkodowanie za uszkodzenie należącego do niego pojazdu, do którego doszło w wyniku kolizji z dnia 22 stycznia 2013 r. Sprawca szkody posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego. Ubezpieczyciel uznał swoją odpowiedzialność co do zasady i wypłacił w toku postępowania likwidacyjnego kwotę 711,40 zł. Kwota ta była zdaniem powoda znacznie zaniżona. Z uzyskanych przez niego informacji powinna to być suma 1.500,-zł.

W toku procesu powód rozszerzył powództwo domagając się ostatecznie kwoty 941,08 zł wraz z odsetkami ustawowymi od kwoty pierwotnie dochodzonej od dnia 23.02.2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 152,48 zł od dnia 02.10.2014r. do dnia zapłaty .

Pozwany „BTA Insurance (...) w R.wniósł o oddalenie powództwa w całości, także w części rozszerzonej i zasądzenie od powoda na rzecz pozwanego kosztów procesu według norm przepisanych.

W uzasadnieniu podał, że wypłacone powodowi odszkodowanie pozwala na naprawienie szkody w całości. Podniósł także, że powód nie udowodnił, ani nawet nie skonkretyzował danych wskazujących, iż szkoda w jego pojeździe opiewa na kwotę 1.500,-zł. Wskazał, że uszkodzony pojazd był autem kilkunastoletnim o znacznym przebiegu, a do jego naprawy należałoby uwzględnić części niesygnowane logo F., dostępnych w handlu i cechujących się odpowiednią jakością.

Wyrokiem z dnia 11 lutego 2014 r. Sąd Rejonowy w Olsztynie zasądził od pozwanego BTA Insurance (...)R.na rzecz powoda P. M.655,83 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 23 lutego 2013 r. do dnia zapłaty. W pozostałym zakresie powództwo oddalił. Rozstrzygnął zasadę ponoszenia przez strony kosztów procesu, w tym nieuiszczonych kosztów sądowych w ten sposób, że koszty te pozwany ponosi w 70 %, zaś powód w 30%, pozostawiając szczegółowe ich wyliczenie referendarzowi sądowemu.

Sąd Rejonowy ustalił, iż w dniu 22 stycznia 2013 r. w O. doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki F. (...), rok prod. 2000, stanowiący współwłasność powoda. Szkoda została zgłoszona w dniu 22 stycznia 2013r. Sprawca kolizji posiadał ubezpieczenie odpowiedzialności cywilnej u pozwanego.

W wyniku kolizji pojazd powoda uległ uszkodzeniom. Do jego przywrócenia do stanu poprzedniego niezbędna była wymiana: zderzaka przedniego oraz chłodnicy. Naprawy wymagały: wzmocnienie przednie, wspornik chłodnicy, pas przedni część górna wewnętrzna.

Koszty naprawy przy uwzględnieniu średnich stawek robocizny w regionie oraz części o parametrach identycznych z oryginalnymi i dostępnymi części alternatywnymi sygnowanymi znakami O i (...), tj. najwyższej jakości według kwalifikacji (...) możliwych do zakupu poza siecią (...) danej marki, wynosi 1.367,43 zł.

Pozwany w toku postępowania likwidacyjnego wypłacił powodowi kwotę 711,40 zł.

W ocenie Sądu Rejonowego powództwo zasługiwało na uwzględnienie w znacznej części. Sąd powołał się na orzecznictwo Sądu Najwyższego, przyjmując, że do wysokości odszkodowania w przypadku ubezpieczenia OC ma zastosowanie zasada pełnego odszkodowania, a zakład ubezpieczeń zobowiązany jest na żądanie poszkodowanego do wypłaty odszkodowania obejmującego celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty nowych części i materiałów służących do naprawy uszkodzonego pojazdu, a wypłata odszkodowania z OC nie może być uzależniona od wcześniejszej naprawy samochodu z własnych środków. Z uwagi na wiek pojazdu powoda (13 lat) za ekonomicznie uzasadnione do naprawy pojazdu powoda Sąd I instancji uznał użycie części o parametrach identycznych z oryginalnymi oraz dostępnymi części alternatywnymi sygnowanymi znakami O i (...), tj. najwyższych jakością według kwalifikacji (...), możliwych do zakupu poza siecią (...) danej marki. Zastosowanie tego sposobu naprawy w starszym pojeździe pozwoli na przywrócenie go do stanu poprzedniego, a jednocześnie nie obciąży ponad miarę ubezpieczyciela obowiązującego do zlikwidowania szkody. Od kwoty obliczonej przez biegłego 1.367,43 zł Sąd odjął wypłaconą sumę 711,60 zł i zasądził 655,83 zł tytułem odszkodowania.

Powyższy wyrok zaskarżył apelacją powód w części oddalającej powództwo co do kwoty 285,25 zł z ustawowymi odsetkami i w zakresie rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

Skarżący zarzucił wyrokowi naruszenie:

1. prawa materialnego tj. art. 361 § 1 i 2, art. 363 § 1 w zw. z art. 805 § 1 k.c. poprzez ich błędną wykładnię, polegającą na przyznaniu powodowi odszkodowania w kwocie nieuwzględniającej cen części oryginalnych;
2. prawa procesowego tj. art. 233 k.p.c. poprzez niewłaściwą ocenę materiału dowodowego skutkującą błędnymi ustaleniami stanowiącymi podstawę rozstrzygnięcia, a polegającą na przyjęciu, że celowy i ekonomicznie uzasadniony

koszt naprawy pojazdu powoda wynosi 1 367,43 zł, a za tym idzie, że szkoda powstała w jego majątku stanowi równowartość tej kwoty i art. 100 w zw. z art. 98 i art. 99 k.p.c. poprzez stosunkowe rozdzielanie kosztów procesu.

Wskazując na powyższe zarzuty powód wniósł o zmianę wyroku w zaskarżonej części i zasądzenie od pozwanego na rzecz powoda kwoty 941,08 zł z odsetkami ustawowymi: od kwoty 788,60 zł od dnia 23 lutego 2013 r. do dnia zapłaty i od kwoty 152,48 zł od dnia 2 października 2013 r. do dnia zapłaty. Wniósł o zasądzenie kosztów procesu za obie instancje.

W odpowiedzi na apelację pozwany wniósł o jej oddalenie, wskazując w uzasadnieniu na trafność orzeczenia Sądu Rejonowego.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja nie jest zasadna.

Z zasady pełnego odszkodowania ustalonej w art. 361 § 2 k.c. wynika, iż w braku odmiennego przepisu ustawy lub postanowienia umowy, naprawienie szkody obejmuje straty, które poszkodowany poniósł, oraz korzyści, które mógłby osiągnąć, gdyby mu szkody nie wyrządzono. Z kolei stosownie do art. 363 k.c. naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru poszkodowanego, bądź przez przywrócenie stanu poprzedniego, bądź przez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej. Jednakże gdyby przywrócenie stanu poprzedniego było niemożliwe albo gdyby pociągało za sobą dla zobowiązanego nadmierne trudności lub koszty, roszczenie poszkodowanego ogranicza się do świadczenia w pieniądzu. Wybór sposobu naprawy szkody może być ograniczony umową stron albo przepisami szczególnymi (np. art. 788, 805 § 2, art. 822, 849 k.c.).

Wysokość odszkodowania przypadająca poszkodowanemu powinna stosownie do zasad wyrażonych w art. 363 § 2 w związku z art. 361 § 2 k.c. odpowiadać kosztom przywrócenia do stanu poprzedniego.

W wyroku z dnia 19 lutego 2003 r. Sąd Najwyższy orzekł, iż w rezultacie przywrócenia do stanu poprzedniego rzecz winna odzyskać takie same walory użytkowe i estetyczne, jakie miała przed wyrządzeniem szkody (V CKN 1690/00, LEX nr 83828). Z kolei z wyroku Sądu Najwyższego z 3 lutego 1971 r. wynika, iż o przywróceniu stanu poprzedniego można mówić jedynie wówczas, gdy stan samochodu po naprawie pod każdym istotnym względem (stan techniczny, zdolność użytkowa, części składowe, trwałość, wygląd estetyczny itp.) odpowiada stanowi tegoż samochodu sprzed wypadku. Jeżeli natomiast mimo dokonania naprawy nie przywrócono uszkodzonego samochodu w pełni do stanu poprzedniego, to wówczas poszkodowanemu należy się jeszcze świadczenie w pieniądzu (III CRN 450/70, OSNCP 1971, nr 11, poz. 205).

Przeprowadzony w sprawie dowód z opinii biegłego nie był kwestionowany przez żadną ze stron. Z opinii biegłego J. B. wynika, iż użycie części o parametrach identycznych z oryginalnymi oraz dostępnymi częściami alternatywnymi sygnowanymi znakami O i (...) do przywrócenia stanu pojazdu powoda sprzed wypadku jest uzasadnione. Zdaniem biegłego, biorąc pod uwagę stan pojazdu powoda, jego klasę, przebieg i stopień zużycia oraz rodzaj elementów uszkodzonych, technicznie i ekonomicznie uzasadniona byłaby naprawa pojazdu powoda przy użyciu części zamiennych o potwierdzonej jakości. Niezasadny jest przy tym zarzut powoda, że w takiej sytuacji miałby otrzymać nieweryfikowalną jakościowo dla przeciętnego użytkownika część zamienną, co jest sprzeczne z zasadą pełnej kompensaty szkody. Biegły szczegółowo wyjaśnił, że przeprowadzona przez niego analiza rynku wykazała, że dla elementów zakwalifikowanych do wymiany dostępne były części zamienne o potwierdzonej jakości odpowiadającej częściom z sieci (...) F.. Podkreślić należy, że części sygnowane znakami O są częściami oryginalnymi, a znakami Q częściami o jakości odpowiadającej częściom oryginalnym, jedynie bez logo producenta pojazdu, jednakże produkowane przez firmy będące również poddostawcami części stosowanych także na pierwszy montaż fabryczny.

Słusznie zatem przyjął Sąd Rejonowy, iż stan pojazdu powoda po naprawie przy użyciu tych części pod każdym istotnym względem (technicznym, użytkowym, estetycznym itp.) będzie odpowiadał stanowi tego pojazdu sprzed

wypadku. Ich użycie gwarantuje w pełni przywrócenie pojazdu do stanu sprzed szkody. W tych warunkach koszt naprawy pojazdu powoda wyniósłby 1.367,43 zł brutto.

Podsumowując zatem, ustalenia Sądu I instancji, co do wysokości szkody i określenie jej na poziomie kwoty zasądzonej ostatecznie wyrokiem z 11 lutego 2014r., było prawidłowe.

Z powyższych względów Sąd Okręgowy, na podstawie art. 385 k.p.c., orzekł jak w sentencji.

O kosztach procesu za instancję odwoławczą orzeczono na podstawie art. 98 § 1 k.p.c. w zw. z § 6 pkt. 1 i § 12 ust 1 pkt. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (j.t. Dz. U. z 2013 poz.490), zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu (opłata za czynności radcy prawnego przed Sądem II instancji w wysokości 60 zł).